

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2003 , s. 1. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb-txt-shoot-idde3992ee-dab4-4257-a6e2-fc0c12e0b99a.pdf> (tilgået 28. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Det Uretfærdige ved Danmarks Smaa-Forhold er den Paatrængenhed og Ligemandskab som derved udvikles. Et lille Land som Danmark kan naturligviis kun i hver enkelt Retning have een væsentlig Udmærket; men denne Udmærkede lever nu i idelig Berøring og Omgang, item i ideligt literair Sammenstød mellem deres Navne, med adskillige ubetydelige – som ogsaa ere noget Lignende. Chr. Winther er lyrisk Digter, Holst er ogsaa, Barfoed er ogsaa; de skrev maaskee alle Tre hver sin Vise til en Festlighed: ergo er de alle Tre Digtere. Den der taber ved disse Forhold og lider Uret er Chr. Winther. Danmark er saa lille et Land, at det at være den Største i en enkelt Retning i dette Land ikke kan være et væsentlig Udtryk for den væsentlige Udmærkede. Chr. W. vilde ogsaa i Tydskland være fremragende, medens de andre vilde forsvinde. At være den største Philosoph i Danmark staaer lige paa Grændsen til Satire – omtrent som at være den største – ja tænk engang, – den største blandt alle de omreisende Skuespiller-Selskaber man har seet – i Odense; ell. ligesom hvad P.L. Møller roste min Polemik mod Heiberg for: »at den var det vittigste af Alt, hvad der var skrevet mod Heiberg« – ak, maa jeg ikke bede om Heiberg som Maalestok, thi at bruge dem som Maalestok, der har skrevet mod ham, det er rigtignok at gjøre Nar af mig. Saaledes belærte engang den Frisindede (Hr Rosenhaab) mig om, at jeg burde være lige saa populair som en saadan dybsindig Philosoph nemlig H:C. Ørsted. Pro dii immortales, det kan kun være muligt »paa Berget« at man kan for Alvor mene noget Saadant.